

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6220010183
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6220010183.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M., a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obžalovaných Z. X. a Z. X., pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2021 v Banskej Bystrici odvolania obžalovaných proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/74/2020 zo dňa 03. decembra 2020, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných Z. X. a Z. X. zamietá.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/74/2020 zo dňa 03. 12. 2020 boli obžalovaní Z. X. a Z. X. uznaní za vinných zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b), písm. c) Trestného zákona, zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. b), písm. f) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, § 127 ods. 3 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatelstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedené v tomto rozsudku.

Za to bol obžalovaný Z. X. odsúdený podľa § 189 ods. 2, § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/95/2018 zo dňa 08. 08. 2018, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 2 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný Z. X. bol podľa § 189 ods. 2, § 36 písm. j), písm. l), § 37 písm. h), § 38 ods. 2, ods. 3, § 42 ods. 1 Trestného zákona odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T/89/2020 zo dňa 21. 09. 2020, ktorým bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. c) Trestného zákona súd obžalovanému Z. X. uložil aj trest prepadnutia veci - vzduchovky zn. S., výrobné číslo XXXXXX.

Proti tomuto rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie obžalovaný Z. X., a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že uložený trest považuje za neprimerane prísny, a to s ohľadom na všetky okolnosti prípadu. Na súde neporozumel poučeniu v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku, že vyhlásenie o vine je neodvolateľné, a vyhlásenie urobil v strese, v šoku s tým, že si myslel, že keby vinu popieral, tak by si poškodil. Priznal sa teda aj k tomu, čo nespáchal. Neukradol totiž všetky veci, resp. sa nepodieľal na ich krádeži tak, ako sú uvedené v obžalobe. Nie je pravda, že by ukradol práčku, železný šrot, rebrík, vaničku, francúzsky kľúč, hasák, prípadne aj ďalšie veci uvedené v obžalobe. V priebehu celého konania nebolo zobrať do úvahy, že do toho domu chodili viacerí páchatelia, niektoré veci boli odcudzené inými osobami už pred týmto skutkom. Absolútne poprel, že by spáchal zločin vydierania voči A. P. a že by mu hrozil fyzickým napadnutím. Naopak, A. P. sa sám podieľal na krádeži vecí z rodinného domu poškodeného D. a proti nemu vypovedal len z dôvodu, aby zakryl svoju trestnú činnosť. Do toho domu chodili viacerí páchatelia, a potom sa všetky krádeže pripísali na ich účet. Na záver uviedol, že nebol vôbec poučený o svojich právach na polícii, naopak, bol naňho vyvíjaný nátlak, aby sa priznal, že to bude v jeho prospech, a aj na polícii vypovedal v strese a šoku. Takýto postup považuje za porušenie práva na obhajobu a za dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Taktiež vzhľadom na jeho pomery použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom bolo neprimerane prísne. Prežíval veľmi zložitú obdobiu, rozviedli sa mu rodičia, zomrel mu starý otec, a aj ďalšie okolnosti týkajúce sa jeho sociálnych pomerov boli spúšťačom neuváženeho konania. Namietal aj hodnotenie jeho osoby zo strany starostu obce, ktoré je nepravdivé, s cieľom poškodiť mu, hoci nevedel, čo k tomu starostu viedlo, pretože nevedel o žiadnych okolnostiach, ktoré by odôvodňovali negatívne hodnotenie. Na základe uvedených skutočností preto navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám tak, že zníži uložený trest podľa § 39 Trestného zákona, a uloží mu trest odňatia slobody pod dolnú hranicu, s podmieneným odkladom na dlhšiu skúšobnú dobu.

Proti napadnutému rozsudku podal priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie aj obžalovaný Z. X., a to proti výroku o treste, ktoré neskôr písomne odôvodnil v podstate tým, že žiada o vypočutie svedkov a skontrolovanie jeho sociálnych sietí, pričom sa nevyhráždza cez sociálnu sieť, ako bolo napísané v rozsudku, a ako aj uviedol na súdnom pojednávaní.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie dňa 15. 06. 2021 v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku v neprítomnosti obžalovaných, pretože upovedomenie o verejnom zasadnutí im bolo doručené riadne a včas a boli poučení o možnosti konania verejného zasadnutia bez ich prítomnosti.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí navrhla odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť. Pokiaľ ide o výrok o vine, ten je nezmeniteľný vzhľadom k tomu, že po splnení zákonných podmienok súd prijal vyhlásenie obžalovaných o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Pokiaľ ide o výrok o treste, ten považuje za zákonný a správny.

Obhajca obžalovaného Z. X. na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pridrižiava písomne podaného odvolania. Na vysvetlenie uviedol, že v čase, keď prebral obhajobu obžalovaného, tak nevedel, že obžalovaný spravil vyhlásenie o vine. Poukázal na to, že v prípade obžalovaného ide o jednoduchú osobnosť, nie je schopný sám sa brániť a absolútne tomu nerozumel. Aj napriek jeho poučeniu obžalovaný trval na odvolaní, pretože uložený trest považuje za neprimerane prísny. Preto požiadal, aby krajský súd rozhodol v intenciách podaného odvolania.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací predtým, ako začal plniť svoju preskúmvaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zistil, že odvolania obžalovaných boli podané včas, v lehote ustanovenej § 309 ods. 1 Trestného poriadku, odvolania boli podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Trestného poriadku.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali

podanie dovolania podľa § 371 ods. 1. V tejto súvislosti odvolací súd zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Krajský súd na úvod konštatuje, že prvostupňový súd v rámci hlavného pojednávania vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre svoje rozhodnutie. V súlade s § 168 ods. 1 Trestného poriadku v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je tiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami vo vzťahu k jednotlivým výrokom rozsudku. Krajský súd zároveň konštatuje, že obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení spravili vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré je v zmysle zákona neodvolateľné a nenapadnuteľné odvolaním. Taktiež do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásili odvolanie len proti výroku o treste, preto krajský súd v zmysle zákona preskúmaval len výrok o treste.

Vo vzťahu k uloženému trestu krajský súd konštatuje, že okresný súd prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34, § 36, § 37, § 38 Trestného zákona, na ktoré je povinný prihliadnuť, a to na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, osobu páchatelia, jeho pomery a možnosti nápravy, ako aj generálnu a individuálnu prevenciu. Okresný súd dostatočným spôsobom v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, prečo obžalovaným ukladal trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Krajský súd sa s uvedeným odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil, preto naň v podrobnostiach odkazuje. K námietkam obžalovaných uvedeným v podaných odvolaniach vo vzťahu k uloženým trestom krajský súd považuje za nevyhnutné uviesť, že v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadnuť, patrí aj osoba páchatelia, pomery páchatelia (majetkové, rodinné, osobné), či možnosť jeho nápravy. Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V zmysle § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatelia, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obaja obžalovaní sa dopustili dvoch skutkov, spáchaním ktorých naplnili skutkovú podstatu až troch trestných činov, pričom v dvoch prípadoch boli tieto trestné činy zločinmi. Preto správne okresný súd vzhľadom na doterajší život obžalovaných, ako aj na ich priznania k spáchaniu trestných činov uložil obžalovaným tresty odňatia slobody na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby, pričom ani krajský súd nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Trestného zákona. Takto uložené tresty sú potom aj podľa krajského súdu postačujúce, spĺňajú atribúty generálnej aj individuálnej prevencie, dostatočne zabezpečia ochranu spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaných, a zároveň postihujú len obžalovaných. Krajský súd zároveň nezistil žiadne zásadné porušenie práva na obhajobu obžalovaného Z. X., ktoré by odôvodňovalo podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. ako vyplýva zo zápisnice o vyluchu obžalovaného z prípravného konania, v nej bol riadne poučený o všetkých svojich právach v zmysle Trestného poriadku, pričom vlastnoručne podpísal každú stranu tejto zápisnice. Taktiež pred svojim vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní bol riadne poučený v zmysle § 257 ods. 1, ods. 5 Trestného poriadku.

Správne napokon okresný súd uložil obžalovanému Z. X. aj trest prepadnutia veci - vzduchovky zn. S., ktorú obžalovaný získal trestným činom.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Trestného poriadku zamietol odvolania oboch obžalovaných ako nedôvodné.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.